

ders nøgleposition eller hovedrolle i den sociale udvikling af samfundet og nødvendigheden af at sikre kvinder indflydelse, ligestilling og kapacitet til at spille denne meget centrale rolle.

På samme måde har andre store FN-konferencer i de senere år haft kvinders vilkår på dagsordenen: Miljøkonferencen i Rio, menneskerettighedskonferencen i Wien og befolkningskonferencen i Kairo; og vel at mærke ikke som indskudte sætninger eller bilag til dokumenter, men sat ind i teksten på en både konsistent og relevant måde.

Jeg ser det som udtryk for en stærkt stigende international forståelse for, at uden kvinders hele og lige deltagelse i samfundsudviklingen kan en bæredygtig økonomisk og social udvikling ikke sikres. Det er et godt og vigtigt udgangspunkt for den fjerde verdenskvindekonference i Beijing.

Den første FN-verdenskvindekonference fandt sted i Mexico i 1975. Den blev grundlaget for at arbejde med kvindespørgsmål, og ligestillingen i Danmark blev forstærket. Ligestillingsrådet blev således nedsat 2-3 år efter, først administrativt i efteråret 1975, og i 1978 blev det lovfæstet.

Der er gennemført lovgivning om ligeløn og ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse. Der er vedtaget lovgivning om den kønsmæssige sammensætning af udvalg, nævn, råd og bestyrelser i den statslige forvaltning, som har resulteret i en væsentlig forøgelse af kvinders deltagelse i disse vigtige samfundsrelevante institutioner.

Kvinderne har også selv i de forgangne 20 år formået at forbedre deres indflydelse betydeligt, ikke mindst gennem et aktivt fagligt og kvindepolitisk arbejde.

Danmark har sammen med Sverige den højeste erhvervsfrekvens for kvinder i hele verden. Siden 1960'erne har kvindernes andel af arbejdsstyrken været stigende. I 1967 udgjorde kvinderne godt en tredjedel og i dag næsten halvdelen af arbejdsmarkedet. En tæt tilknytning til arbejdsmarkedet og ligestilling på selve arbejdsmarkedet er et vigtigt element for gennemførelse af ligestilling mellem mænd og kvinder i samfundet.

Det er en forudsætning for ligestilling i arbejdslivet, at kvinder og mænd er ligestillede uddannelsesmæssigt. Vi ved det jo godt. Der er jo en sammenhæng, endda en meget stærk sammenhæng, mellem uddannelse og løn, og derfor hænger uddannelsespolitik og ligestillingspoli-

tik så tæt sammen. Det gælder både grunduddannelserne og de videregående uddannelser. Det er derfor glædeligt at kunne konstatere, at de unge kvinder i dag tilnærmelsesvis får uddannelser i samme omfang og på samme niveau som mænd.

For de kvinder, der ikke har fået sådanne uddannelser eller ikke har fået tilstrækkelig uddannelse, vil der være gode muligheder i arbejdsmarkedsuddannelserne, ligesom den kommende voksen- og efteruddannelsesreform også har og vil få meget betydelige ligestillingsaspekter indbygget i sig.

Mange kvindefag er lavtlønsfag – jeg tænker f.eks. på HK-området i butiksfagene – og samtidig er disse fag fysisk belastende med tidlig nedslidning som følge. Arbejdsmiljøproblemerne på sådanne områder bør også inddrages i ligestillingsarbejdet.

Også kvinders deltagelse i beslutningsprocessen har været stigende. I 1981 var 24 pct. af folketingsmedlemmerne kvinder. I dag er det 33,7 pct. Ja, i den nuværende regering er der 7 kvindelige ministre ud af i alt 20 – det højeste antal, der har været i Danmark.

Vi er faktisk – og det samme er de andre nordiske lande – nået langt. Vi kan nå længere, men vi er nået langt, når vi sammenligner os med den øvrige verden. Der skal selvfølgelig fortsat arbejdes ihærdigt med ligestillingen. Lovgivning alene er som bekendt ikke tilstrækkeligt til at sikre, at kvinder får samme stilling i samfundet, som mænd traditionelt har haft i århundreder. Der må fremover arbejdes på mange forskellige niveauer på én og samme tid, også for at mænd kan få den placering i familielivet og i forhold til børnene, som i et moderne samfund med lige arbejde og lige ansvar for kvinder og mænd vil være rimelig og naturlig.

I EU-ligestillingsarbejdet kan det med glæde konstateres, at formanden for EU-Kommissionen har nedsat en gruppe af kommissærer, som skal følge udviklingen i ligestilling inden for alle de områder, som EU-samarbejdet omfatter, og i selve Kommissionen.

De resultater, der nås i EU, vil kunne bruges som løftestang i FN's ligestillingsarbejde. Efter Sveriges og Finlands indtræden i EU er der forstærkede muligheder for, at det nordiske samarbejde på ligestillingsområdet kan præge ligestillingsarbejdet i EU i endnu højere grad og dermed også EU's indflydelse på FN's ligestillingsarbejde.